

[Hans Pinstrup.]

de i Lovforslaget foreslaaede Ekspropriationsbestemmelser, der forekommer mig at hvile paa et for løst Grundlag. Om de helt kan undværes, kan jo nærmere overvejes i Udvalget.

Efter Ministerens Udtalelser er der ikke meget Haab om at faa forbedret Forholdene for Snefogderne. Jeg maa alligevel sige, at efter det store Arbejde, de udfører, kunde de nok fortjene det. Navnlig i det Tilfælde, hvor en Snefoged er ansat af Amtet, og Amtet ellers lejer Mandskab til at rydde Vejene, bliver det slet ikke saa let at være Snefoged med et saadant lejet Mandskab, og der kunde nævnes mange andre Tilfælde. Ministeren nævnte Telefon til Snefogderne. Jeg tror, det vilde være langt mere praktisk at bruge det Beløb, der kunde tænkes til Telefon, til et Vederlag til Snefogderne for deres Arbejde. Forholdet vil jo være dette, at mange af dem, der skal tilsiges til Arbejdet, ingen Telefon har, og saa har Snefogeden heller ikke saa stor Nytte af den.

Jeg takker endvidere Ministeren for hans Erkendelse af, at det vil være naturligt at overføre Benzin-Femøren til almindelige Vejformaal. Men jeg maa afvise Ministeren, naar han mener, at det er min Opgave at anvise Kompensation. Det maa være den højtærede Ministers Opgave, maaske i Samraad med Finansministeren, navnlig efter Ministerens Erkendelse af det naturlige i en Overførelse af Benzinafgiften til de almindelige Vejformaal.

Jeg skal i øvrigt udtale Haabet om, at det ved en saglig Forhandling i Udvalget skal lykkes at naa et tilfredsstillende Resultat.

Victor Larsen: Med Hensyn til den Ulighed, der opstaar for Sognekommunerne Vedkommende derved, at Amtskommunerne kommer til at paatage sig Sne-rydningsarbejde paa Landeveje, vil jeg gerne sige, at jeg kan ikke se rettere, end at man i Lovforslaget kan indføje en Bestemmelse om, at Amtskommunerne bør bruge lejet Arbejdskraft, hvis det overhovedet er muligt at fremskaffe det. Det forekommer mig urimeligt, at man, naar Sne-rydningsmaskinerne har gjort deres Arbejde og der derefter staar tilbage at bundkaste, eller hvad man nu i øvrigt vil have foretaget for at gøre Sne-rydningen fuldkommen effektiv, da tager Sognekommunerne Arbejdskraft som Ombudsarbejde. Der bør i Loven ganske afgjort staa Bestemmelser om, at Amtskommunen maa leje Arbejdskraft hertil, og i Anledning af den

Betænkelighed, som baade Ministeren og det ærede Medlem Hr. N. P. Nielsen har fremført, at man i visse Tilfælde maaske ikke kunde faa Arbejdskraft, kan man jo blot tilføje: i saa stor Udstrækning, som dette er muligt.

Hvad angaar Spørgsmaalet Grusning, havde jeg nok en Anelse om, at dette Spørgsmaal vilde komme frem engang, naar Forslag til en almindelig Vejlov blev fremsat. Men hvornaar bliver det? Der kan vist gaa baade Vinter og Vaar, maaske flere Gange, og det er givet — det ved enhver Vejtrafikant —, at det glatte Føre afstedkommer overordentlig mange Ulykker. De forskellige Vejbestyrelser har overhovedet ingen som helst Pligt til at gruse. Jeg kan ikke se, hvorfor man ikke i alle Tilfælde kunde enes om, saa alvorligt som dette Spørgsmaal er, i Lovforslaget at anføre som en meget stærk Opfordring, at Vejbestyrelserne gruser. Dermed er man ude over den Betænkelighed, som det ærede Medlem Hr. N. P. Nielsen fremførte angaaende Erstatningspligt o. s. v. Jeg ønsker altsaa blot, der kommer til at staa en meget stærk Opfordring til at gruse i Tilfælde af Snefald eller glat Føre.

J. S. Foget: Den højtærede Minister hævdede, at Pligten til Snekastning var nedfældet som Prioritet i Ejendommene. Jeg vil gerne meget stærkt understrege, at dette ikke er Tilfældet. Ejendomsskatter o. lign. er givet nedfældet som en Prioritet, men det er og kan Snekastning ikke være, simpelt hen fordi man ikke kalkulerer den til nogen bestemt Sum og ikke beregner den som en forud kalkuleret Udgift. Jeg tror altsaa ikke, at denne Paastand vil kunne holde, men selv om man eventuelt vil fastholde den, vil jeg dog gerne sige, at der er noget principielt urigtigt i det, og hvis man havde haandhævet det i sin Tid, dengang Stavnbsaandet blev løst og Hoveripigten afløst, saa kunde man heller ikke være gaaet til den principielt uretfærdige Afgørelse, som man dengang gik til.

Det ærede Medlem Hr. N. P. Nielsen talte om, at jeg nærede Mistillid til mine egne Standsfæller, der sad i Amtsråd og kommunale Raad. Jeg vil gerne sige, at foreløbig er de jo dog ikke alle mine Meningsfæller i alle Henseender, maaske heller ikke i dette Spørgsmaal — det er jo imidlertid ikke det afgørende. Men naar man indsætter i Loven, at Arbejdet kan udføres som et Naturalarbejde, og at man selv bestemmer, om man vil lade det udføres som Naturalarbejde eller som lønnet Arbejde, ja, saa vil de allerfleste tage det økonomiske